

bestemmelser, der er foretaget mellem lovudkastet, der var i høring, og det her fremlagte. Der er en risiko for en vis vilkårlighed i bestemmelsesbemyndigelser, og 12 af disse er nu fjernet.

Kl. 11.20

Selvfølgelig er det altid en afvejning, om reglerne bør stå i loven, og alle regelændringer derfor skal gennemføres via en ændring af fødevarereloven, eller om alle er bedre tjent med, at detaljændringer hurtigere gennemføres via bekendtgørelser.

For så vidt angår de europæiske forordninger, er de ved vedtagelsen gældende i de enkelte lande, hvorfor det ville være nonsens ikke blot at overføre disse direkte via bekendtgørelser. Til gengæld er direktiver ikke altid ord for ord kopier af de mandater, partierne 2-3 år tidligere afgav i Europaudvalget.

Derfor vil det glæde os, hvis der kunne findes en løsning, så europæisk lovgivning i form af direktiver, der indeholder væsentlige ændringer af reglerne, naturligvis bliver forelagt Folketinget, og fordi det må forventes, at der vil komme mange ændringer af fødevarerlovningen, vil vi foreslå, at ministeren en gang om året giver Folketingets Fødevarerudvalg en redegørelse om, hvilke ændringer der er kommet i de danske regler som følge af europæisk lov, samt hvilke ændringer der må forventes inden for det kommende års tid.

Slutresultatet er naturligvis en stærk opbakning til ministeren til at gennemføre denne lovgivning og en glæde over, at det europæiske samarbejde oplever en succes, der er til klar fordel for forbrugerne og virksomhederne i Europa.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Når vi nu f.eks. ser på den multivitaminjuicesag, som vi har oplevet, hvor vi altså åbner for, at man fra EU's side skal kunne reklamere med, at man poster vitaminer i fødevarerne, er det jo netop et af de områder, som man her fratager Folketinget indflydelsen på og flytter over til embedsmændene.

Når nu hr. Henrik Vestergaard selv erkender den massive mængde af bemyndigelser, som gives fra den folkevalgte forsamling, Folketinget, til ministeren, og så den massive afdemokratisering, der sker ved, at magten flyttes fra de nationale parlamenter og over til embedsmændene i Europa-Kommissionen og disse lukkede komiteer, hvor sagerne behandles, og hvor borgerne

og offentligheden ingen mulighed har for at følge med i, hvad der foregår, hvordan kan hr. Henrik Vestergaard så støtte en sådan vækst i det demokratiske underskud, som det her er udtryk for? Det er jo et helt politisk sagsområde, og netop vitaminsagen understreger, hvor følsomt det er, og så skal det fremover overlades til embedsmændene. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå hr. Vestergaard kan støtte.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg er faktisk uenig i, at det er noget, der overflyttes til embedsmændene, for det påhviler jo stadig politikerne at lave de europæiske regler. Det, der er i multivitaminjuicesagen, er jo, at der er nogle europæiske regler, der regulerer det, og derfor skal de nationale regler ikke regulere det samme. Det er jo hele tankesættet i, at vi får en fælles lovgivning. Nu skal man jo ikke give folk det indtryk, at der ikke stadig væk er forbud mod at tilsætte vitaminer og mineraler i fødevarer, også i den europæiske lovgivning, så længe det er sundhedsskadeligt.

Det, det så ikke må være, er, at det ikke må være en teknisk handelshindring, at man generelt siger, at det kan man overhovedet ikke få. Der er man blevet enige om nogle fælles regler, hvorefter der skal ske en vurdering af det enkelte produkt. Derfor kan man heller ikke tale om, at det er en glidebane, eller at det dermed åbner for, at det så gælder alle produkter. Der er også forbud mod anprisninger.

Det, der så bare i den helt konkrete sag er foretaget en vurdering af i Justitsministeriet, er, at når man har sagt fra de danske myndigheder, at det her produkt ikke er sundhedsskadeligt – det har man jo sagt – og derfor kan tillades, så kan man lige præcis for det produkt ikke komme og sige, at multivitamin er en vildledning af forbrugerne, når der nu er tilsat vitaminer.

Men vi vil gerne bakke op om, at ministeren i EU kæmper hårdt for, at vi får så restriktiv en lovgivning for berigede fødevarer som overhovedet muligt. Vi ser ikke nogen generel begrundelse for berigede fødevarer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det sidste, hr. Henrik Vestergaard siger, belyser jo helt klart problemet i den her sag. Hr. Henrik Vestergaard er enig med mig i, at der ikke er saglig grund til at have disse berigede fødevarer. Det bliver dårligere fødevarer, som bliver mar-